

שפטים מותן דועכות. וניצוץ זה מכה בהם ומאיר להם וחוזרים במקדם, משום שהוא ניצוץ כלול מהפל, כולל מארכעה גוננים, וכך גם הם מתחפכים לכל הגוננים הללו. רוח זה נקל ברום אחר, כמו שאמרנו, ונראים שניים כאחד, ולא כאחרים הראנסים ששבנכלים זה בונה לא נראים פרט לאחד. וכך נראים שאים, ועומדים בחביבותם כוללים מכל המשפטונים. וכך על גביהם המתחווים, הם אחד. פאשר מתחפשם שנים, הם אחד. פאשר מתחפשם [פרט בשחתפשו] רוח ברום ונראים בחביבותם כוללים מכל המשפטונים, וזהו מה שכתוב שיר (ד) שני שדייך כ שני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים. ובשני רוחות מתחפשים זה בונה בחביבות, אז חזר היכל זה ונקרה היכל אהבה, היכל אהבה. היכל זה עומד פסיד בקיומו, ונגנו בסוד הסודות למי שאrik להתפרק בו. וכך פתוב שם (ה) אפן את דרי לך. אמר לך, כאשר מאירים שני רוחות שהם אחד, יוצאים כמה צבאות לכמה רוחות, אלףים ורבעות שאין להם שעורה. מהם נקרים דונאים, מהם גפנים, מהם רמנונים, עד שפוגעים כמה צבאות החוצה עד אותו כוכב שנקרה נגה. וכןם בחביבות שלא נפרדים לעולמים. וכך פתוב (שם) אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בז' יבוזו לו. כאן (ח'ו) השבחה יפריש ידים להתפרק באהבת רבונו.

היכל שני. כאן הוא רוח שנקרה ח'ו'ט השני, סוד הקטוב (שם ו) בחוט השני שפתותיה. היכל זה (מיל שקריא) נקרה היכל הרצון.

לוון ואתחדשותם כמלך דין ואינו נוקבי ואולי ושותן ועד לא מסיימי מתಡעכ. והאי ניצוא בטש בהו ונHIR לוון ואתחדרן כמלך דין, בגין דההוא ניצוא כליל מפלא כליל מארע גונין ובגין לא איןון מתחפכין לכל הבני גוני.

רזה דא אתכליל ברוחא אחרא כדקאמאן ואתחזון תרין בחדא, ולא באחרניין קדמאיין דבר אתכליל דא בדא לא אתחזוי בר חד. והכא אתחזון תרין וקימוי בחביבותא כלילן מבלחו תפאי, ואף על גב דאנון תרין אנון חד. פד אתפשט (נ"א בר דאתפשטו) רוחא ברוחא ואתחזון בחביבותא כלילן מבלחו תפאי, רזא דכתיב, (שיר השירים ו) שני שדייך כ שני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים.

ובד תרין רוחין מתחפשין דא בדא בחביבותא כדין אתחדר האי היכלא ואקרו היכל אהבה היכלא דרחימותא, היכלא דא קאים פדריר בקיומה, אתחגניז ברזא דריזן למאן האצטיריך לאתפרק באיה. והכא כתיב, (שיר השירים ו) אפן את דודי לך. לבתר פד נהרין תרין רוחין דאנון חד נפקי כמה חיילין לכמה סטרין אלפין ורבון דלית לוון שייעורא, מנהון אקרוין הוודאים. ח'ילין לבר עד ההוא ככבא דקרו נגה וכלהו בחביבו דלא מתרפישין לעלמין, בהכא כתיב, (שיר השירים ח) אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בז' יבוזו לו. הכא (ר'א כתיב) השבחה ופרישו רידין לאתפרק באחרימיו רמאריה:

היכלא שתיתאה הכא הוא רוחא דקרו ח'ו'ט ה' שני, רזא דכתיב, (שיר